

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXVI. ZATURDAG den 15den APRIL 1848. No. 16.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 12 April 1848.

VAN wege den Gezaghebber dezer kolonie wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek om Brieven van Manumissie zyn verleend geworden aan de slaven:

Martha China
Lodewyk Martis
Maria Carolina
Johanna Cathalina
Johanna Martina
Pedro Ignacio
Maria Carolina
Maria Elizabeth
Martha Monesia
Martien Johannes
Lavinia Margaretha
David Nicolaas
Dorothea Catharina
Martis Girigorie
Jacob Marten
} toebehoord hebbende aan Johanna Emerentia Niepa.

Justien, toebehoord hebbende aan nu wylen Anna M. C. Giribaldi.

Florencia Anthonia, toebehoord hebbende aan Sarah P. Jutting, weduwe Gerard de Veer.

Balentien, toebehoord hebbende aan M. de E. Penso qq.

Josefina (a) Osalia, toebehoord hebbende aan Meriam Mack.

Genereux Martis, toebehoord hebbende aan deweduwe Carsten Hollen.

Rynita
Jan
Juana
} toebehoord hebbende aan J. P. Bosch.

Antonie, toebehoord hebbende aan Th. Jutting.

Rosalina
Domingo en
Maria Louisa
} toebehoord hebbende aan het Bestuur.

en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

Martha China Arend.
Lodewyk Martis Arend.
Maria Carolina Arend.
Johanna Cathalina Arend.
Johanna Martina Arend.
Pedro Ignasio Arend.
Maria Carolina Arend.
Maria Elizabeth Arend.
Martha Monesia Arend.
Martien Johannes Arend.
Lavinia Margaretha Arend.
David Nicolaas Arend.
Dorothea Catharina Arend.
Martis Girigorie Arend.
Jacob Marten Arend.
Justien Zorgvliet.
Florencia Anthonia Fier.
Balentien Arend.
Josefina Wayamoe.
Genereux Martis Waakzaam.
Rynita Zelds.
Jan Zelds.
Juana Zelds.
Antonie Jut.
Rosalina Welmoed.
Domingo Wykslust.
Maria Louisa Wajampibo.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 31 Maart 1848.

By beschikking van heden No. 130, is door den Heer Gezaghebber, ten gevolge der bepaalde jaarlyksche aftreding, een eervol ontslag verleend aan den Heer M. C. Henriquez als lid der School Commissie; terwyl tot vervulling der door die aftreding op 1°. April d. j. in opgemelde Commissie te ontstane vacatures zyn benoemd

de Heer J. C. Schermer, by herkiezing
en
de Heer Abraham Haim Senior.

De Koloniale Secretaris,
I. J RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

AL degenen, die voor bewezene geneeskundige diensten over de jaren 1838 tot en met 1846 aan Doctor N. ROJER schuldig zyn, worden verzocht, ter voorkoming van onaangenaamheden, ten spoedigste hunne rekeningen by Mr. J. H. BEAUJON te komen voldoen.

Curaçao den 7 April 1848.

DE schuldeischers van *J. B. en A. S. LAURENT* kunnen zich van den 14 dezer af by Mr. J. H. BEAUJON ver voegen om, naar evenredigheid van het bedrag hunner vorderingen, voldaan te worden.

Curaçao den 7 April 1848.

BEYEREN. De Koning van Beyeren is genoodzaakt geworden zyn volk eene Constitutie te geven en Lola Montes weg te zenden. De Correspondent van de *New York Herald* geeft hiervan de volgende byzonderheden, onder dagteekening van Parys, 20 February:—

Lola Montes is uit Munchen gebannen geworden en heeft eene wykplaats in Zwitserland gezocht. Haar wegzenden en verlies van gezag was even zoo onverwachts als hare verheffing, zoo men het aldus noemen kan. Deze merkwaardige vrouw heeft, door haren invloed op den Koning van Beijeren, de politie van dat land onder bedwang gehouden, ministers afgezet en anderen in hunne plaats aangesteld. Zy heeft, in stryd met het gewone gedrag van personen, die in gezag zyn, haren invloed en magt ten voordeele der vryheid en voorregten van het volk gebezigd. Zy heeft door den Koning verscheidene belangryke en staatkundige heilzame veranderingen in dezen en andere staten van Duitschland bewerkt.

Vóór haar verblyf te Munchen en de bevestiging harer betrekking met den Koning, had deze monarch zich in de armen der Jesuiten geworpen. Hy volgde de inzigten en de gevoelens der Jesuiten, stelde zich tegen den vooruitgang der burgerlyke vryheid en tegen het genot van politieke regten van zyn volk; en werd, zoo als hy werkelyk was, als een der minst liberale monarchen onder de staten van den tweeden rang van Europa beschouwd.

Deze vrouw had meer doorzigt dan de vorst, over wiens verstand zy terstond eenen onbetwistbaren en voortdurenden invloed verkreeg; en dezen heilryken invloed gebruiktte zy ten voordeele van Beijeren. De Koning ontsloeg zyne ministers en benoemde anderen uit de oppositie party, ontrok der Jesuiten zyn vertrouwen, en werd door de verandering zyner denkwyze een der meest liberale en weldoende vorsten van Duitschland. Toen hy door Frankryk en Oostenryk werd aangezocht, om zich te bemoeijen ten nadeele van Zwitserland, leidde hem de geest van Lola, welke hem deed weigeren tegen Zwitserland mede te werken, of deel te nemen in de zaak van absolutismus.

Daar zy een schoon kasteel, hetwelk de Koning voor haar heeft laten bouwen, bewoonde en geen reden schynt gegeven te hebben tot storing des huisselyken vredo van den koning, dacht men, dat zy nog lange jaren hare publieke en erkende betrekking zou blyven behouden, zonder eenige tegenkantingen te ontmoeten, uitgezonderd van de zyde der Jesuiten, die zy de magt heeft ontnomen en doen wegzenden.

Terwyl zy in de uitoefening van zoo veel staatkundig gezag was en op eene krachtdadige wyze de staatkunde van het gouvernement bestuurde, terzelver tyd hare plaats in de genegenheid des Konings handhavende, verwekte een schynbaar niets beduidend geval, hetwelk niet in verband stond met eenige staatkundige gebeurtenis, eene volksbeweging, welke haar leven in gevaar bragt, den Koning trotseerde haar te redden, en hem dwong haar uit het grondgebied van Beijeren te bannen.

Men had in de Universiteit te Munchen verscheidene genootschappen opgerigt, welke onder de bescherming van zekere orders waren en derzelver insignias droegen. Er werd een nieuw genootschap opgerigt onder de bescherming van Lola Montes, hetwelk de insignias door haar gekozen aannam. By de verschyning der leden van dit genootschap werden zy door de leden van de andere genootschappen aangevallen; er ontstond een oproer, Lola Montes ging uit om het verschil te vereffenen, zy werd gesteenigd, de wachten werden door den Koning gelast om de onruststokers te arresteren, en, volgens het zeggen van sommigen op hen te vuren; doch zy weigerden te gehoorzamen.

De Koning verscheen in persoon om de ongeregeldheden te doen ophouden, en Lola Montes, die zoo goed zy kon eene schuilplaats had gezocht, te redden; hy werd gesteenigd, kreeg eene kneuzing, naar men zegt toevalliglyk, nam de vlugt, zoo dat hy in geene tien dagen voor zyne ministers te spreken was. De volksmassa eischte de verbanning van Lola Montes; de Koning gaf last om de Universiteit gedurende een jaar gesloten te houden, als eene straf voor de beleediging zyner gunstelinge aangedaan.

De studenten en het publiek dienden een vertoog er tegen in; de Koning gaf toe, trok dezen last terug, hield zich aan den eisch van het volk en gaf, zeer tegen zyn zin, het bevel om Lola Montes naar Zwitserland te verwyderen, welk land zy tot haar verblyf koos, en hetwelk haar toegedaan is wegens den invloed, welken zy, zoo als men weet, gebezigd heeft ten voordeele van deszelfs vryheid.

De vrouw, die geene vreemde heerschappy kon bedwingen; tegen wie Jezuiten en hunne vrienden niet bestand waren; door wier invloed een ministerie omver geworpen en een ander in de plaats gesteld werd; aan wie mannen zich vervoegden om bevorderd te worden en posten te erlangen; die een wetboek en Bestuur aan Beijeren heeft gegeven; en aan wie het volk belangryke staatkundige voorregten verschuldigd is; zulk eene vrouw in de volle uitoefening van zooveel gezag, is in een oogenblik, we-

gens de vertooning van hare insignias als patroncs van eene klasse in de Universiteit, vernederd geworden. Het gezag van den Koning en zyner ministers is door eenige weinige stoutmoedige studenten, die geene andere wapens hadden dan klinkers en steenen, omver geworpen.

De vraag is nu: of de Koning na de herstelling van zyne bekomene wonden, al of niet zyn gezag zal gebruiken om zyne beminde terug te brengen en haar in hare vorige betrekking by den troon te herstellen. Een Europeesch Koning en hof, zonder zulk een aanhangsel, behooren onder de uitzonderingen van den tyd, en zullen niet beschouwd worden in "*haut ton*" te zyn.

Uit Europesche berigten tot 12 Maart jl.

ITALIEN. De tydingen uit Italiën waren belangryk. Volgens berigten waren de krygswetten op last van het Oostenryksche gouvernement in Lombardye afgekondigd geworden. Het schynt, dat men van dit noodlottige schrikbewind de ergste uitwerking heeft gehad.

De Jesuiten, bevreesd geworden synde door de vyandelyke houding van het volk tegen hen, hadden reeds de stad Turin verlaten.

De dagbladen van Turin stelden de strekking van de fransche revolutie op zeer hoogen prys en moedigden den Koning aan om zich aan het hoofd van de nationale krygsmagt te stellen, ten einde de bevryding van Italiën te bewerken.

De laatste berigten uit Napels melden, dat de Koning nog eens syn plegtig gegeven woord verbroken heeft, en dat hy te swaard en te vuur tegen de stad Messina was getrokken, die gedurende 42 uren door koninklyke troepen is beschoten geworden. De Ponto Franco is geheel en al afgebrand en eene schade van tien millioenen franken is er veroorzaakt geworden. Men zegt, dat het volk de citadel deser stad aangevallen en stormenderhand ingenomen heeft.

Het volk is niet alleen verboden om op zekere bepaalde plaatsen te versamelen, maar ook om onderscheidene kleuren te dragen.

Te Marseille liep het gerucht, dat de Koning van Napels gehoor heeft verleend aan de eischen van het volk van Siciliën. Het ministerie was veranderd.

PRUISSEN. Een buitengewoon byvoegsel van de Keulsche Zeitung, van den 4 Maart, vermeldt dat terwyl de raad, in den voorgaanden nacht, in het stadshuis, sitting hield, eene groote menigte volks voor de vergadering kwam en met luide stem eischte, dat de leden, in naam van het volk, de volgende besluiten souden uitvaardigen:—

1. Dat het volk hunne eigene wetten zullen maken en hunne eigene bestuurders wesen. Dat er algemeene verkiezingen onder het volk zullen zyn, en dat allen verkiesbaar zal kunnen zyn, soowel in de gemeente besturen als in de staten.

2. Volstrekte vryheid van de drukpers en van het spreken.

3. De afschaffing van staande legers.— De algemeene wapening van het volk en de verkiezing der officieren door het volk zelve.

4. Vryheid om byeenkomsten te houden.

5. Bescherming aan werklieden en versekering van onderhoud aan allen.

6. De opvoeding van kinderen op kosten van den staat.

Er werd om troepen gezonden, die spoedig in groote getallen aanrukten. De volksmenigte werd uiteen gejaagd en de hoofdaanvoerders gearresteerd. De door het volk gedane eischen werden op de wyse van circulair gedrukt en onder de volksvergaderingen uitgedeeld.

De Gouverneur van den Ryn, in de provincie Herr Eichmann, beloofde om den Koning van Pruissen de bedoelingen en inzigten van verscheidene leden van den vereenigden landdag, voornamentlyk de vertegenwoordigers van die provintie, te zullen voorleggen, betreffende de hervormingen, welke onder de tegenwoordige omdigheden gevorderd worden.

OOSTENRYK. De tyding van de revolutie in Parys werd op den 1 Maart te Weenen vernomen en verwekte een diepen indruk. "De ontsteltenis daardoor veroorzaakt," zegt de schryver van de *National*, "kan niet beschreven worden. De 5 per cent Metallics daalde van 91 tot 82. De tyding van Italiën, te Weenen ontvangen, waren alles behalve geruststellend."

De aftreding van Metternich werd op den 8 Maart als eene stellige daad in Parys aangekondigd. Er werd onmiddelyk na de ontvangst der tyding uit Parys eene raadsvergadering van alle ministers gehouden. Men zond depeches naar alle rigtingen. De Graaf de Flahaut, fransche afgezant te Weenen, viel in bezwyming, toen hy vernam, dat de Koning afstand van den troon had gedaan. Op den volgenden dag vertrok hy naar Engeland. Een leger van dertig duizend man moest zonder tydverlies tegen Italiën optrekken.

De parysche correspondent van de *New York Herald* schryft onder dagteekening van Parys 8 Maart het volgende aangaan de de aftreding van Prins Metternich:—

"De aftreding van Prins Metternich is eene stellige daad, en de omstandigheden, onder welke dezelve plaats had, syn buitengewoon. De Prins had sich verklaard ten gunste der verleening van concessien aan Lombardyen, Bohemen en Hongaryen. Ten aanzien van Lombardyen raadde hy aan om zonder tyd verlies uitgestrekte concessien te verleenen. Zyne raadgevingen werden niet ondersteund, en in de laatste raadsvergadering, welke hy bywoonde, zelfs niet in aanmerking genomen. Hy gaf toen te kennen dat hy al te zeer in jaren gevorderd was, om tegen de moeijelykheden, welke hy zag aankomen, ten gevolge der hardnekkige volharding in het nemen van dwangmiddelen, te kampen.

"Hy nam echter zyn ontslag nog niet. Op den avond van dien dag ging hy naar den schouwburg. Gedurende de voorstelling hoorde men eenige uitdrukkingen sinspelende op de gebeurtenissen van den dag: "Wy moeten deze Ministers weg hebben." Dit had herhaalde malen plaats, zoodat de aandacht van het publiek gevestigd werd op den vereerenswaardigen staatsman, die daardoor getroffen werd, kort daarop den schouwburg verliet, en zonder tyd verlies zyn te kennen gegeven voornemen ten uitvoer legde.

SPANJE. In Spanje is de Fransche party omver geworpen. Christina was wanhopig. Narvaez heeft eene schorsing van de individuele waarborg der vryheid voorgeslagen. Twee millioen ponden sterling zyn opgenomen om de Koningin en den troon te onderhouden.

By het ontvangen der tydingen van Parys, werd er een raad van ministers gehouden, en men zegt dat er belangryke besluiten zyn genomen geworden. Een er van was, om de Hertogin van Montpensier naar Madrid te laten komen op verzoek van de Koningin Moeder; zy moest door den Hertog vergezeld worden.

Een Correspondent zegt, dat de Koningin Cristina zoodanig getroffen werd door de tyding van Parys, dat het noodzakelyk geacht werd om haar adertelaten. Het wordt ook vermeldt dat zy eene byeenkomst met den Heer Bulwer heeft gehad.

De Hertog de Alumade is van Madrid vertrokken om den Hertog en de Hertogin van Montpensier uittenoodigen zich naar Madrid te begeven. Het garnizoen van Madrid werd onder de wapenen gehouden. De wachten zyn verdubbeld, en men zegt dat vyftig duizend man van het observatie leger orders ontvangen hebben naar de Pyreneen te vertrekken. De gouvernements bladen zyn verboden over de gebeurtenissen van Parys te spreken. Al de Couranten en brieven, welke op den 29 te Madrid waren aangekomen, werden in beslag genomen. Echter genoegzaam lekte door, waaruit men kon begrypen, dat er iets buitengewoons was voorgevallen. De feesten aan het hof hielden op en Koningin Cristina werd naar haar bed gedragen.

De hoofden der Progressistas in de Cortes stelden zich in staat van tegenstand, en Narvaez verzocht om buitengewone magt. Het Committee van de Cortes deed verslag ten gunste der verleening van deze buitengewone magt.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 April 1848.

ALZOO de persoon van *SUSANNA GYSBERTHA DEBROT*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met versoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin GEORGEANA, oud 19 jaren, dochter van CLEMENTINA, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 April 1848.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 22 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 17 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER JR.

OPROEPING.

AANGEZIEN er eenige rekeningen van belasting op Grondeigendommen, Hypotheken en Slaven over dit loopend jaar, ten laste van personen, die niet uitgevonden kunnen worden, onbezorgd gebleven zyn, zoo worden die belastingschuldigen, of wie ook voor hen daarin belang mogten stellen, hierby opgeroepen en aangemaand, om hunne rekeningen ten kantore van den ondergeteekende, met den meesten spoed te komen afhalen, onder waarschuwing dat deze oproeping by aanplakking der lyst van de alzoo onbezorgde rekeningen ter gewone plaatse geschied zynde, het voorwenden van geene rekening te hebben ontvangen, by de invordering, niet in aanmerking zal genomen worden.

Curaçao den 14 April 1848.
De Koloniale Ontvanger,
WILLEM PRINCE JR.

KENNISGEVING.

DE ondergeteekende, Betaalmeester by het Pensioen fonds alhier, brengt hierby ter kennis van de genen, die uit het voormelde fonds worden gepensioneerd, dat zy hun pensioen over het afgeloopen *eerste* kwartaal, op aanstaanden Dingsdag en Woensdag, den 18 en 19 dezer, ten zynen kantore binnen het fort Amsterdam, sullen kunnen ontvangen.

Curaçao den 14 April 1848.
De Betaalmeester voormeld,
WILLEM PRINCE JR.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

John R. Morton.
Benjn. de Casseres.
Jesus Ma. Acosta.
J. T. E. von Römer.
Maria Hte de Jongh.
A. Mattey.
Anna Alla Plaate.

Curaçao den 14 April 1848.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

.. *ONDERTROUWD.*

COENRAAD OTTO ROJER
en
ELISABETH WILHELMINA GORSIRA.
Curaçao den 14 April 1848.

BEVALLEN te Bonaire op den 7 dezer van eene dochter, M. C. M. SUARES, Echtgenoot van
G. F. MENGE.
Bonaire den 9 April 1848.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

April 6 ven. golet Petit Caporal, N. Laroche, Po. Cav.
—— 10 ned. golet J. A. Jesurun, J. B. v. d. Dys, Coro.
—— — am. barksch. J. A. Jesurun, H. Vinall, N. York.
—— — gr. golet Ma. Cathalina, A. Maal, Rio Hacha.
—— — ned. golet Eensgezindheid, L. Boom, Bonaire.
—— 12 ven. golet Emalia, J. Acevedo, Pto. Cavello.
—— — ned. golet Zusters, A. Windfiel, St. Eustatius.

UITGEKLAARD.

—— 7 am. brik Almatia, J. H. Smith.
—— — ven. golet Petit Caporal, N. Laroche.
—— 8 ven. golet Am. Dorothea, C. Starling.
—— — ven. golet Venus, H. Dewindt.
—— 10 ned. golet Hendrina, P. Gorsira.
—— — ned. golet Victoria, D. Lopez.
—— — ned. golet J. A. Jesurun, J. B. van der Dys.
—— — ven. bark Resolucion, C. Hart.
—— 11 ven. golet Betsy, C. B. de Brot.
—— 13 ned. bark Bonaire, N. Maduro.
—— — ned. golet Lafama, F. Arnoldus.

☞ *Dewyl aanstaande Vrydag een Feestdag is, zal onze Courant uitgegeven worden op den voorgaanden Donderdag avond. Wy verzoeken dat de Advertentien, enz. voor dat nummer bestemd, dien dag vroeg ingezonden worden.*

Z. M. Brik DE MERKUUR, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee J. VAN CATS BARON DE RAET vertrok verleden Zaturdag morgen, den 8 dezer, uit deze haven naar Coro; op Donderdag voordenmiddag kwam DE MERKUUR vóór deze haven terug, opwerkende naar Puerto Cabello.

Verleden Zondag is alhier een vaartuig van Coro aangekomen, brengende de tyding van een gevecht, hetwelk op Donderdag, den 6 dezer, te Carrisal, eene plaats digt by de haven van Cumarebo gelegen, heeft plaats gehad tusschen de troepen onder Generaal Piñango en die van het gouvernement onder Generaal Valero. Het gevecht is hevig geweest en heeft van des morgens tot tegen den middag geduurd.— Generaal Piñango is gekwetst en krygsgevangen gemaakt, en zyn leger is geheel verslagen en verstrooid geworden; een gedeelte van zyne troepen heeft zich gered aan boord van de oorlogs vaartuigen van Maracaybo, welke zich vóór Puerta de Cumarebo bevonden. De sterkte van beide legers was nagenoeg gelyk. Piñango had 1200 man troepen in Coro; de krygsmagt van Valero tegen Coro beliep, naar men zegt, 1300 man. Er zyn veel krygsgevangen gemaakt; het verlies aan dooden en gekwetsten van beide legers wordt geschat op drie á vier honderd man.

Op den 7 Maart kwam Generaal Piñango met zyne krygsmagt te Coro aan; op den 12 verklaarde deze plaats zich, by een pronunciamiento, voor Generaal Paez; op den 6 April, na het gevecht, kwam Generaal Valero in Coro terug. Men kan dus een ander pronunciamiento van Coro te gemoet zien.

Verleden Maandag, den 10, kwam het Amerikaansche Barkschip JB. ABM. JESURUN, Kapitein VINALL, met 11 dagen reis van Nieuw York alhier aan, brengende Nieuw Yorksche Couranten tot den 29

Maart, welke europesche berigten tot den 12 dier maand bevatten.

Deze berigten zyn zeer belangryk. Gelyk te verwachten was heeft de omwenteling van Parys in Italie en in eenige staten van Duitschland, als ook in Ierland weerklank gevonden. In Engeland en Schotland hadden er ook eenige ongeregeldheden plaats. Overal in dit land werd de Fransche omwenteling toegejuicht. Het provisionele gouvernement heeft van de Chartisten in Engeland eene deputatie ontvangen.

In het begin der maand Maart hadden er ernstige volksbewegingen, voornamentlyk in Londen, Manchester en Glasgow, plaats. Alleen in de laatste plaats is er by die gelegenheid bloed vergoten. De schade aan eigendommen, veroorzaakt door de volksbeweging in deze stad, beliep £ 40,000.

Ierland verkeerde in een zeer verontrustenden toestand. Op den 9 Maart, in den avond, werd er in Dublin eene vergadering van de "Iersche Confederatie" gehouden, waarby meer dan 3000 personen tegenwoordig waren. Overal waren er geschriften aangeplakt om het volk tot opstand aantezetten. Deze plakaten voerden de volgende woorden tot opschrift: "Courage! Forgiveness! Fraternity!"

Eene nieuwe Courant, uitgegeven in Dublin, genaamd de *United Irishman*, wendt zich in een hevig adres tot het volk, en vermaant hetzelve om de gelegenheid, welke zy naast God aan Frankryk te danken hebben, niet ongebruikt te laten voorby gaan.

Frankryk was nog niet geheel en al rustig. Het gouvernement wendde alles aan om het volk te ontwapenen. Men berekende dat er nog twee honderd duizend gewapende werklieden in en om Parys rondliepen. Om deze menschen te ontwapenen bood het gouvernement aan hunne wapens te koopen; en op den 6 Maart werden er verscheidene duizend geweren opgekocht tegen den prys van drie tot vyf franken het stuk.

Meer dan drie duizend jongelieden, welke in winkels gediend hebben, vervoegden zich by de Maire van Parys vorderende de regeling van het werk. De winkeliers van Parys, die patenten betalen, hebben zich ook tot het gouvernement gewend met verzoek om eene vermindering van de patenten tot de helft van derzelver bedrag, den slechten tyd voor reden van dit verzoek gevende.

Er hadden botsingen plaats tusschen de Engelsche en Fransche werklieden te Rouaan en Havre, tengevolge waarvan vele Engelschen genoodzaakt waren hun werk te verlaten en naar Engeland te vertrekken, zonder betaling te hebben ontvangen voor verdiend werkloon.

Op den 6 Maart vervoegde zich Lord Normanby by den Heer Lamartine en bragt klagten in tegen deze handelwyze en tegen de inwoners van Granville, die den uitvoer van vee naar Engeland belet hebben. De Heer Lamartine keurde deze buitensporigheden af en verontschuldigde dezelven, als zynde gepleegd in oogenblikken van groote opgewondenheid.

Uit eene Londensche Courant van den 11 Maart wordt het volgende overgenomen:—

"Onze depeches uit Parys, welke wy gewoon zyn des namiddags te ontvangen, zyn niet aangekomen. Een correspondent, die gisteren uit Parys vertrokken is en per expres gereisd heeft, verhaalt dat deze stad zich in een zeer verontrustenden toestand bevond. De werklieden vorderden acht franken werkloon per dag, en bedreigden het gouvernement. Zy zeggen: "Wy hebben de Monarchie omver geworpen, en wanneer gy ons onzen zin niet geeft, dan werpen wy u ook omver."

"Men vreesde dat de beurs andermaal gesloten zal worden; er hadden meer bankbreuken plaats; de werklieden paradeerden de straten, zingende *la Marseillaise*."

Sedert Donderdag den 24 February, nam het volk bezit van de Tuillerien; na vele buitensporigheden te hebben gepleegd, bleven er omtrent twee honderd personen, mannen en vrouwen en beschouwden zich als de bewoners van het paleis; zy aten en dronken van den wyn en de levensmiddelen, welke er voorhanden waren, en sliepen op de legerstede van den koning en die van zyn gezin, levende naar de wyze van koningen en vorsten.

Deze menschen weigerden het paleis te ontruimen, en aangezien zy goed gewapend waren, was het geene gemakkelyke taak om hen te doen verhuizen. Zy aten, dronken, sliepen, dansten en zongen op kosten van den Koning. De meeste der vrouwen, welke zich op het paleis bevonden, waren gedurende de drie dagen der omwenteling uit het verbeterhuis ontsnapt.

Het was het gouvernement eindelyk met groote moeite echter zonder bloedvergieting, op den 5 en 6 Maart, gelukt hen het paleis te doen ontruimen. Zy begonnen voorwaarden voorteschryven om zich over te geven, en vorderden aanvankelyk veel; maar het volk ondersteunde het gouvernement, en eene onvoorwaardelyke overgave had plaats, zelfs met onderwerping aan een personeel onderzoek. Dat vorstelyk leven was te aangenaam, zy konden niet zoo dadelyk er van scheiden; zy bedongen in het laatst om slechts vergund te worden er nog een nacht te verblyven.

De Fransche Republiek is behalve door den Gezant der V. S. ook door Engeland, Belgie en Zwitserland erkend geworden.

De Vertegenwoordigers van de andere mogendheden hebben verzocht te wachten tot dat zy daartoe instructien van hun gouvernement zouden ontvangen hebben.

De Aartsbisschop van Parys is op den 7 Maart, vergezeld van twee Vicarissen Generaal, by het Provisionele gouvernement verschenen, om in naam van al de Fransche geestelykheid de nieuwe orde van zaken in Frankryk te erkennen.

Behalve de Admiraals hebben de Generaals Moline Saint Yon, (eertyds Minister van Oorlog) Fabvier, Schramm, Aupick, Grouchy, Preval, Montholon, Feuchères, Oudinot, Achard, Gourgaud, Lahitte en Paixhans, en de Maarschalken: Soult, Molitor, Sebastiani, Bugeaud, Reille en Dode de la Brunerie zich voor de Republiek verklaard.

Thiers, Odillon Barrot en Billault, die aanvankelyk een anderen vorm van regeering wilden, hebben zich voor het nieuwe gouvernement verklaard.

De Prinsen Napoleon, Jerome en Napoleon Louis Bonaparte hebben aan de Republiek hunne diensten aangeboden—deze laatste is ontvangen geworden met den kreet van "Vive l'Empereur."

Het *Journal des Debats* heeft ook de zaak der Republiek omhelsd.

Men verzekerde dat Prins Jerome Bonaparte benoemd zal worden tot Gouverneur van het Hotel des Invalides,

Het provisionele gouvernement had tot de jongste dagteekening toe een aantal besluiten en proclamatien uitgevaardigd, waarvan eenigen door ons bereids medegedeeld zyn.

De laatst uitgevaardigde decreten bevatten onder anderen: het verbod tegen het emigreren.—De oprigting van Nationale werkplaatsen voor werklieden, welke geen werk kunnen vinden.—Het afschaffen van alle titels en van den adelstand.—De verandering der benaming van de regementen in die van "demi-brigades."—Het verleenen van tien dagen over de gansche Republiek om de schulden in den handel te betalen.

De byeenroeping van eene Nationale vergadering op den 9 April om voor eene Constitutie te stemmen. De bevolking zal de grondslag der verkiezing uitmaken. Er zullen 900 vertegenwoordigers zyn, met inbegrip van Algerie en de Kolonien.

De verkiezing zal direct en algemeen zyn. Alle Franschen den ouderdom van 21 jaren bereikt hebbende zyn kiezers; allen, die den ouderdom van 25 jaren bereikt hebben, zyn verkiesbaar; de stemming met gesloten briefjes zal geheim zyn. Niemand kan tot volksvertegenwoordiger gekozen worden, zonder voor zich ten minste 2000 stemmen gehad te hebben. Ieder representant zal eene schadeloosstelling van 25 fr. 's daags, gedurende de zitting, genieten. L'Assemblee Nationale Constituante zal vergaderen op den 20 April.

Alle regtsvervolgingen tegen de drukpers en wegens staatkundige misdryven worden vernietigd—de gevangenen wegens dezelfde misdryven worden in vryheid gesteld. Verbod tegen de uitgave van gedrukte stukken zonder den naam van den drukker onder dezelven. Herstelling der oude militaire rangen van: Brigadier Generaal en Divisie Generaal. Ontbinding van den Municipalen Raad van Parys. Opheffing van zegelregt op nieuwsbladen. Afschaffing van eedsaflegging door publieke ambtenaren. Eerbied voor personen, eigendommen en regten van de vreemdelingen. Alle burgers zullen gewapend en gekleed worden als Nationale gardes; het gouvernement zal degenen, die zich de monteringstukken niet kunnen bekostigen, met dezelven voorzien. De werk uren worden verminderd; waar 12 uren gewerkt werd, wordt op 11 gebragt; waar 11 op 10. De instellingen van Algerie zullen langzamerhand aan die van Frankryk gelyk gemaakt worden. Het leger zal beloond worden voor de aan Frankryk bewezene diensten.

De koninklyke verblyfplaatsen zullen verkocht worden—derzelver opbrengst zal besteed worden ter schadeloosstelling van de slagtoffers der revolutie, en zal ook strekken om de door den handel en de fabrieken geledene schade te vergoeden. De vorstelyke namen van de oorlogschepen zyn veranderd; zoo mede die der straten, welke eenige betrekking hebben tot de monarchie of de leden der koninklyke familie. Alle gestichten voerende den titel van "Royale" bekomen die van "Nationale."

De volks onlusten in Italie waren verergerd. Het volk aldaar wil niet meer luisteren aan beloften van Constitutien te geven; men zal republikeinsche regeringsvormen vorderen. Sicilie heeft geweigerd de nieuwe Constitutie aan te nemen; zy maakten zich gereed om de twee forteressen, welke Messina bedwingen, aantevallen; de stad is 42 uren lang beschoten geworden. Er waren 4000 burgers van Palermo naar Messina getogen om hunne broeders aldaar by te staan. De Napolitanen stelden weinig vertrouwen meer in de beloften van hunnen koning.

In Weenen heerschte groote opgewondenheid. Bohemen had zich reeds voor eene Republiek verklaard. Neuchatel onttrok zich der heerschappy van den Koning van Pruissen en vereenigde zich met den Landdag van Zwitserland. In Pruissen werden dadelyk, by de ontvangst der tyding van de omwenteling in Parys, orders uitgevaardigd om de krygsmagt te versterken, ten einde gereed te zyn tegen binnen of buitenlandsche ongelegenheden.

Berigten uit Frankfort van den 4 Maart vermelden dat de leden van de "Burgher's Wacht" zich op onderscheidene plaatsen verzameld hadden uitroepende "Leve de Republiek." Het volk vorderde dezelfde voorregten als die verleend door den Hertog van Nassau. Na dat zy de verzekering van een der gezagvoerders erlangd hadden dat de drukpers vry zal zyn, keerden zy bedaard naar hunne woningen terug.

Bou Maza heeft de gelegenheid der omwenteling van Parys waargenomen om uit Frankryk te vlugten; ongelukkiglyk is hy te Brest herkend en aangehouden geworden. Men heeft naar Parys geschreven om zynentwege orders te ontvangen.

Aankomst van den Koning en de Koningin der Franschen te Newhaven in Engeland. Onder dagteekening van "Brighton 3 Maart," wordt het volgende gemeld;—

De Koning had by zyne aankomst eene groene kiel en een overrok aan, welken hy van den kapitein van de *Express* geleend heeft. Hy had geene andere kleederen om zich te verschoonen. De Koning en de Koningin moesten van pachthoeve tot pachthoeve in de ommestreken van Treport eene schuilplaats zoeken, en waren zoodanig door vermoeidheid uitgeput, dat hy dacht ten laatste zich overteleveren.

Op Donderdag, den 2 Maart, scheepten de Koning en de Koningin, met een paar bedienden, die gedurende de week hun eenigst gevolg uitgemaakt hebben, zich aan boord van eene fransche visschers boot te Treport in, ten einde zich naar Engeland te begeven. Op zee werden zy overgenomen aan boord de *Express*, de Southampton en Havre stoomboot, welke terstond den steven naar Newhaven wendde en aldaar te 7 ure des morgens van den 3 aankwam. Aan wal komende werden de exkoning en de ex-koningin der Franschen vriendelyk door de bewoners ontvangen, welke allen naar den havenkant geloopen waren en het genoegen hadden den koning de hand te geven.

Terstond na de aankomst zond Z. M. eene boodschap naar Brighton om zeker Heer Parkhouse by zich te ontbieden. De tweede daad was het schryven van eenen brief aan Koningin Victoria, om H. M. met zyne aankomst in Engeland bekend te maken.

Het volgende is eene opgave der tegenwoordige verblyfplaatsen van den Koning der Franschen en de leden zyner familie: De Koning, de Koningin, die den titel van Graaf en Gravin de Neuilly aangenomen hebben, bevonden zich te Claremont, alwaar zich ook bevonden: de Hertog en de Hertogin van Nemours en hunne twee kinderen de Graaf d'Eu en de Hertog de Alençon; de Hertog en de Hertogin van Montpensier en de Hertogin Auguste van Saxe Coburg. De Prinses Clementina was met haren gemaal den Hertog op een bezoek by de Koningin, op het paleis van Buckingham. De Hertogin van Orleans met den Graaf van Parys en den Hertog van Chartres was op den 2 Maart te Ems aangekomen. De Hertog en de Hertogin van Aumale; de Prins en de Prinses van Joinville waren in Algerie. Het provisionele gouvernement heeft orders aan Admiraal Baudin gezonden om ter hunner beschikking een oorlogs vaartuig te stellen, om te gaan, waar zy mogten verkiezen.

De Koningin der Belgen, Prinses Louisa, was op de laatste dagteekening nog te Brussel.

Onder de lyst van bankbreuken in Europa vinden wy in *Le Courrier des Etats Unis* van den 28 Maart de volgende te Amsterdam:—

Bleeker en Toesting, bankiers—La Maison en Bouwer, bankiers—Castillian & Co., kooplieden—Da Costa & Co., kooplieden—De Haan & Co., bankiers—Pollock en Dhoes, kooplieden—Swarth en Schollwald, bankiers—Van Harper & Zoon, kooplieden—Westendorp & Co., kooplieden.

Vredes Tractaat tusschen de Vereenigde Staten van Amerika en de Republiek van Mexico, gesloten op den 2 February dezes jaars, in de stad van Guadalupe Hidalgo, en geratificeerd door den Senaat der Vereenigde Staten, op den 10 Maart jl.

(*Vervolg van No. 14*)

Het 2 artikel van dit traktaat bepaalt dat terstond na de onderteekening van hetzelve er ter sluiting eener overeenkomst, om de vyandelykheden voorloopig te doen ophouden, een of meer Commissarissen door den Opperbevelhebber der krygsmagt van de Vereenigde Staten en door het gouvernement der Republiek van Mexico zullen benoemd worden. Dien ten gevolge kwamen op den 29 February, Commissarissen van de beide republieken in de hoofdstad van Mexico byeen en sloten eene overeenkomst tot wapenstilstand, welke op den 6 Maart, door den opperbevelhebber der krygsmagt van de Vereenigde Staten, den Generaal Majoor Butler, in de stad Mexico is geratificeerd geworden.

By artikel 4 is voorzien: dat ingeval de ratificatie van dit traktaat door beide partyen niet tydig genoeg mogt plaats grypen, zoo dat de geheele ontruiming der troepen van de Vereenigde Staten niet kan geschieden voor het invallen van het jaargetyde, waarin ziekte heerschende is in de Mexicaansche havens en in de golf van Mexico, er als dan eene vriendschappelyke schikking tusschen den opperbevelhebber der gemelde troepen en het gouvernement van Mexico zal gemaakt worden, waarby gezonde en geschikte plaatsen, op een afstand van niet verder dan 30 mylen van de zeehavens, zullen aangewezen worden voor het verblyf der troepen, welke nog niet vertrokken mogten zyn, tot het weder invallen van het gezonde jaargetyde.

Al de gemaakte krygsgevangenen van beide natien, behoorende tot de land of

zer magt, zullen, zoo spoedig doenlyk is, na de inwisseling der ratificatien van dit traktaat, in vryheid worden gesteld.

De Zuiderlyke en Westerlyke grenspalen van Nieuw Mexico, omschreven in het 5de artikel, zyn die volgens de kaart genaamd "Kaart der Vereenigde Mexicaansche Staten, georganiseerd en bepaald by onderscheidene akten van het Congres der gemelde Republiek, en gemaakt naar de beste bronnen. Verbeterde uitgave; uitgegeven te Nieuw York in 1847, door J. Disturnell." Van deze kaart is een exemplaar gevoegd by het traktaat met de onderteekening van de gevolmagtigde Commissárissen.

Ten einde alle verschil voortekomen omtrent de grensscheiding tusschen Opper en Neder Californiën, is men overeen gekomen: dat deze scheiding zal bestaan in eene regte lyn, getrokken van het midden van Rio Gila af, waar dezelve zich met Rio Colorado vereenigt, tot een punt aan de kust van de Stille Zuid Zee, ter afstand van eene zeemyl, juist ten zuiden van de zuidelykste punt der haven van San Diego, ingevolge de kaart van gemelde haven, gemaakt in 1782, door Don Juan Pantojer, tweede schipper der Spaansche vloot, en uitgegeven te Madrid in het jaar 1802, in de atlas der reize van de schoeners *Sutil* en *Mexicana*. Van deze kaart is mede een exemplaar onderteekend door deCommissarissen by het traktaat gevoegd.

Ten einde de grensscheiding tusschen de beide republieken met de meeste juistheid te bepalen, zal er door elk der beide gouvernementen een Commissaris en een landmeter benoemd worden, die voor de expiratie van een jaar, te rekenen van den dag der inwisseling der ratificatien van het traktaat, aan de havén van San Diego moeten byeenkomen en opmetingen doen van de gemelde grensscheiding en derzelver geheelen loop, tot aan den mond van de Rio del Norte. Zy zullen journalen hunner verrigtingen houden en kaarten der opmetingen maken, en de uitkomst zal een gedeelte uitmaken van dit traktaat en dezelfde kracht hebben, als of dezelve in dit traktaat ware gevoegd.

By art. 6 is bepaald: dat alle vaartuigen en burgers der Vereenigde Staten, ten allen tyde, een vry en onbelemmerde doortogt mogen hebben in de Golf van Californiën en op de rivier Colorado, beneden derzelver zamenloop met de Gila, naar en van hunne nederzettingen, gelegen ten noorden van de in het vorige artikel omschrevene grensscheiding; wel te verstaan, dat deze vrye doortogt maar plaats hebbe mag alleenlyk in de Golf van Californiën en op de rivier Colorado, en niet overland, zonder eene uitdrukkelyke toestemming van het Mexicaansche gouvernement.

Indien by nader onderzoek de uitvoerbaarheid en nuttigheid blyken mogten om een kanaal te graven of een spoorweg aanteleggen tot aan de Rio Gila of aan derzelver regter of linker zyde, binnen eene zeemyl afstands van derzelver regter of linker oever, zullen de beide gouvernementen eene overeenkomst aangaan om dezelven daartestellen ten gebruike en voordeele van beide landen.

Art. 7 bepaalt dat de vaart op de Rio Gila en dat gedeelte der Rio del Norte, gelegen beneden der zuidelyke grensscheiding van Nieuw Mexico, vry en gemeen zal zyn aan de vaartuigen en burgers van beide landen. Geen der beide landen zal op dezelve eenig werk aanleggen, dat dit regt mogt kunnen verkorten, al mogt het ook kunnen strekken ter begunstiging van de nieuwe wyze van navigatie. Er mogen ook geene lasten hoe ook genaamd gelegd worden op vaartuigen, personen of goederen, welke op de rivier varen of vervoerd worden, alleen in geval van landing aan een der oevers van dezelven.

Indien er noodzakelykheid bestaat om ter bevaarbaar making van de rivier of om dezelve in dien staat te houden, eene belasting moet geheven worden, zal zulks moeten geschieden met inwilliging van beide gouvernementen.

Art. 8 bepaalt dat aan de Mexicanen. welke woonachtig zyn op het grondgebied, behoord hebbende aan Mexico en voortaan aan de Vereenigde Staten zullen behooren, vry zal staan, om er te verblyven of te eeniger tyd te vertrekken naar de Mexicaansche Republiek; kunnende zy hunne eigendommen in dat grondgebied gelegen, behouden of dezelven verkoopen en derzelver opbrengst wegvoeren, zonder deswegen onderworpen te zyn aan eenige belasting hoe ook genaamd.

De genen, die verkiezen mogten op dat grondgebied te blyven wonen, mogen de titels en regten van Mexicaansche burgers blyven behouden of die der burgers van de Vereenigde Staten aannemen; doch zullen gehouden zyn zich binnen den tyd van een jaar, te rekenen van den dag der inwisseling der ratificatien van dit traktaat af, desaangaande te verklaren. De genen, die na den verloop van dat jaar gebleven zyn op gemeld grondgebied, zonder te hebben verklaard dat zy Mexicaansche burgers blyven, zullen beschouwd worden te hebben verkozen burgers der Vereenigde Staten te worden.

By art. 9 wordt de volkomenste waarborg gegeven aan alle geestelyke en godsdienstige genootschappen, zich thans bevindende in de Mexicaansche provintien, welke voortaan aan de V. S. zullen behooren, zoo wel in de uitoefening hunner bediening als in het genot hunner eigendommen. Deze waarborg strekt zich ook uit tot alle tempels, huizen en gebouwen, behoorende tot de Roomsch Katholyke eeredienst; alsmede tot alle bezittingen bestemd tot onderhoud van dezelve, of tot dat der scholen, hospitalen en liefdadige gestichten. Geene dergelyke bezittingen zullen beschouwd worden te zyn gekomen aan het Amerikaansche gouvernement, of onderworpen te zyn ter beschikking tot andere einden.

By art. 11 verbindt zich het gouvernement der V. S. om alle aanvallen der wilde volkstammen, welke thans de aan de V. S. afgestaan Mexicaansche provintien bewonen, te zullen tegen gaan en straffen.

Het zal niet gedoogd, maar als onwettig beschouwd worden, dat een burger der V. S., wie hy ook zyn moge, door aankoop of andere wyze eigenaar worde van een Mexicaan of vreemdeling, woonachtig inMexico, die door de Indianen,welke het grondgebied van een der beide republieken bewonen, gevangen mogt zyn gemaakt geworden.— Zy mogen ook geene paarden, muilezels, hoornvee of andere eigendommen, gestolen binnen het Mexicaansche grondgebied door gemelde Indianen koopen, noch deze Indianen door verkoop of anderzins van vuurwapens of krygsbehoeften voorzien.

By artikel 16 behoudt de beide contracteerende partyen het regt om eenige punten binnen deszelfs grondgebied ter eigene veiligheid te mogen versterken.

Volgens art. 17 wordt het traktaat van vriendschap, handel en scheepvaart, gesloten in de stad Mexico, op den 5 April 1831, tusschen de V. S. van Amerika en de Vereenigde Mexicaansche Staten wederom in werking gebragt voor den tyd van acht achtereenvolgende jaren, te rekenen van den dag af der inwisseling der ratificatien van het vredes traktaat, met uitzondering van alle bepalingen, welke strydig zyn met dit traktaat. Ieder der contracterende partyen behoudt het regt om ten allen tyde, voor den verloop van acht jaren, het gemelde traktaat te doen ophouden, door een jaar te voren zyn voornemen daartoe kenbaar te maken.

By art. 18 is bepaald: dat alle behoeften voor de troepen der V. S. in Mexico, aangebragt wordende in de havens, welke nog bezet worden door deze troepen, vóór de geheele ontruiming derzelven, ofschoon na dat de tolkantoren van gemelde havens aan de Mexicaansche beambten mogten zyn overgeleverd geworden, vry van alle regten mogen ingevoerd worden.

Art. 19 en 20 regelen de inkomende regten, welke op koopgoederen zullen betaald worden, ingevoerd gedurende den tyd, dat de havens van Mexico nog bezet worden door Amerikaansche troepen.

Art. 21 bepaalt dat indien onverhoopt tusschen de twee gouvernementen, hetzy ten aanzien der uitlegging van eenige bepalingen van dit traktaat, of hetzy ten aanzien van andere omstandigheden, betreffende staatkundige of commerciele betrekkingen der beide natien, geschillen mogten ontstaan, de gemelde gouvernementen, in naam dezer natien, elkander beloven, om alles aantewenden, ten einde de ontstane geschillen uit den weg te ruimen en den staat van vrede en vriendschap, waarin de twee landen zich thans stellen, te behouden, zullende zy daartoe onderlinge vertogen en vreedzame onderhandelingen bezigen.

Indien zy door deze middelen niet in staat gesteld worden, om tot eene overeenkomst te geraken, zullen zy daarom de toevlugt niet nemen tot represalien, aanvallen of vyandelykheden van eenigen aard, voor dat het verongelykte gouvernement rypelyk zal hebben overwogen of het, in den geest van vrede en goede buurschap, niet beter zou zyn, dat zoodanige geschillen door arbitratie van wederzyds benoemde Commissarissen, of door die van eene bevriende natie, vereffend kunnen worden, en mogt door een der partijen zoodanig voorstel gedaan worden, zal hetzelve door de andere aangenomen worden, ten zy zoodanige arbitratie mogt beschouwd worden niet bestaanbaar te zyn met den aard der geschillen of met de omstandigheid der zaak.

Art. 22. Indien onverhoopt een oorlog tusschen de beide republieken mogt uitbreken, verbinden zy zich plegtiglyk jegens elkander en aan de wereld, om de volgende regels stiptelyk natevolgen in alle gevallen waarin de natuur der zaak zulks met eenige mogelykheid mogt veroorloven:—

1. Aan de kooplieden van een der beide republieken, die by het uitbreken van den oorlog in de andere gevestigd mogten zyn, zullen toegelaten worden er te verblyven om hunne uitstaande schulden inte orderen en hunne zaken te vereffenen; die zich in het binnenland bevinden 12 maanden, die in de zeehavens 6 maanden. Gedurende dezen tyd zullen zy dezelfde bescherming en in alle opzigten gelyke regten genieten, als de burgers of onderdanen van de meest bevriende natien; en met den verloop van dien tyd, of voor denzelve zullen zy de volle vryheid hebben om te vertrekken, en zonder eenig hindernis of bemoeijelyking hunne goederen wegtevoeren, zich onderwerpende aan de wetten, waaraan de burgers of onderdanen van de meest bevriende natien gehouden zyn zich te onderwerpen.

By het binnentrekken der krygsmagt van een der natien op het grondgebied van de andere zal het aan de vrouwen en kinderen, aan geestelyken, leerlingen van eenige faculteit, landbouwers, kooplieden, kunstenaars, fabriekanten, visschers, ongewapend zynde en in onversterkte steden, dorpen of plaatsen wonende, toegelaten worden ongehinderd hunne bezigheden waartenemen.

Hunne woningen en goederen zullen niet verbrand, noch op eenige andere wyze vernield worden. Hun vee mag hun niet ontnomen, hunne bouwlanden niet verwoest worden. Indien er noodzakelykheid bestond om hun iets te ontnemen ten gebruike van de aanvallende krygsmagt, zal daarvoor naar billykheid betaald moeten worden.

Alle kerken, hospitalen, scholen, boekeryen en andere liefdadige gestichten zullen geëerbiedigd worden, en alle daarmede in betrekking staande personen zullen beschouwd worden in de uitoefening van hunne bedieningen en de vervulling hunner pligten te zyn.

Het tweede gedeelte van dit artikel bepaalt de behandeling van krygsgevangenen.

Het is eindelyk bepaald, dat noch het voorwendsel: dat oorlog alle traktaten vernietigt; noch eenig ander voorwendsel ook de plegtige overeenkomst in dit artikel zal mogen vernietigen, of voor eenigen tyd buiten werking stellen. Integendeel het is juist voor den staat van oorlog, dat door hetzelve voorzien wordt, en gedurende welken deszelfs bepalingen zoo heiliglyk moeten in acht genomen worden als de meest erkende door de wetten der natuur en der volken opgelegde verpligtingen.

Art. 23 bepaalt dat de ratificatien van dit traktaat binnen den tyd van vier maanden, na de onderteekening van hetzelve, of vroeger zoo mogelyk, ingewisseld zullen moeten worden.